

Brieven van Robert Crosbie - In Het Begin

[Deze brieven over doel, werk en streven van de G.L.T. zijn oorspronkelijk verschenen in *The Friendly Philosopher* (Los Angeles, The Theosophy Company, 1945, pp.363-415).]

VII

BIJ ONS THEOSOFISCH WERK moeten we op onze hoede zijn, niet zozeer voor onze fouten, als wel voor onze *vermijdbare* fouten.

Het is verkeerd de indruk te wekken dat wie dan ook belangrijk is voor de Theosofie. Theosofie werd aan de wereld teruggegeven voor hen die naar licht zoeken, niet voor hen die tevreden zijn met de dingen zoals ze zijn, of met het leven zoals het is. Daarom is het niet de moeite waard te proberen speciale personen ervoor te interesseren. Juist de poging in die richting wordt een beletsel, doordat ze ofwel tegenstand ofwel verkeerde denkbeelden opwekt. Verstandiger is het zo veel mogelijk personen over Theosofie te laten horen, maar niemand speciaal uit te zoeken.

Het is het Karma van velen dat ze niet onmiddellijk mentale of fysieke deuren open laten staan; toch kunnen zelfs zij zijdelings worden bereikt door de pogingen van anderen, die innerlijke verwantschap met hen hebben, vat op hen krijgen en de juiste manier vinden. Wat we eerder zouden moeten doen, is de informatie te verstrekken dat de gelegenheid Theosofie te begrijpen en toe te passen weinigen onder Karma te beurt valt, niet omdat het aan iemand wordt onthouden maar omdat hun overheersende neigingen niet van die aard zijn dat ze het denken openstellen voor de beschouwing van nieuwe waarheden, of het hun mogelijk maken voordeel te trekken uit de verschaft manieren en middelen. Dat komt in vele gevallen voort uit veronachtzaming of misbruik van kansen in vroegere levens. Dit is voornamelijk waar in deze eeuw, nu zoveel van de oude Wijsheid weer beschikbaar wordt gesteld aan allen die *willen*. Allen krijgen deze kans, sommigen onder gunstiger omstandigheden dan anderen. Het is het toppunt van gebrek aan wijsheid de gelegenheid opnieuw voorbij te laten gaan en wel in het bijzonder in die gevallen waar het, zonder inspanning, bij hen wordt gebracht. In ons dagelijks leven komen we in contact met mensen zoals ze zijn. Dit stelt ons in staat om menselijke sympathie te betonen met hun levens, hun omstandigheden te begrijpen, zonder in één van beide verwickeld te raken en daarbij op niet nader te omschrijven wijze een indruk te geven van de ernstige kant van het leven en van de noodzaak van ware kennis, om de betekenis ervan te begrijpen.

Het is zowel wijs als nodig een goed begrip te hebben van de manieren en de middelen van de processen van omgaan met het denken van anderen, niet alleen vanuit het oogmerk 'goed' te doen of te zijn, maar opdat zij en wij de regels van Zielen-krijgskunst kunnen leren, de individuele en collectieve plichten van het geïncarneerde Ego, de 'krijger'. Wij zijn Karma, want we zijn de oorzaak van *alles* wat we doen. Ons probleem is dat we niet beseffen hoever de reikwijdte gaat van de oorzaken die we, ten goede of ten kwade, in beweging zetten. Vandaar de noodzaak om onze afstamming te kennen, geestelijk, intellectueel en lichamelijk. Onze erfelijkheid is van onszelf, de huidige gevolgen van oorzaken die we zelf in het verre verleden in gang hebben gezet.

Hoewel alles wat we kunnen zeggen slechts een herformulering is, wordt er soms door een woord of een toepassing een ander licht geworpen dat voor sommigen behulpzaam en nuttig kan zijn. De twee dingen die doeltreffendheid beletten zijn ons eigen onvermogen om een indruk, zo goed als maar mogelijk is, naar voren te brengen en het onvermogen van de toehoorder de betekenis van wat gezegd wordt naar waarde te schatten. De meesten kunnen met hun denken niet voorbij de persoon met zijn fouten en beperkingen kijken, voorbij de gever, naar de gaven zelf, met al wat dit inhoudt en verwachten daarom teveel van de persoonlijkheid in de zin dat deze niet ten volle belichaamt wat wordt doorgegeven.

Dit zal waar zijn voor de 'G.L.T.' alsook voor de werkers die haar bestaan vormen, want de koers van de 'G.L.T.' zal worden wat haar Aangeslotenen ervan maken, niet meer en niet minder. Haar "grondslag voor eenheid" wordt met opzet ongedefinieerd gelaten vanuit het exoterische, het persoonlijke gezichtspunt, om zodoende de ware en blijvende basis voor eenheid onder allen die zich Theosofen noemen meer op de voorgrond te stellen. Een centraal kantoor of registratiedienst zal dienen om een verslag bij te houden van alle Aangeslotenen en om informatie en hulp te ontvangen en te geven aan alle Loges en individuele zoekers die hoe dan ook geïnteresseerd zijn in de Theosofie en de Theosofische Beweging, ongeacht of ze bij ons Organisme zijn aangesloten of niet.

Deze middelen tot Theosofisch onderling contact zullen van groot belang zijn, maar alle mogelijke voorzichtigheid moet in acht worden genomen om die onpersoonlijk, onpartijdig, en vrij van bekeringsijver te houden en daarbij tegelijkertijd een betrouwbare bron van informatie te zijn omtrent zowel theosofische geschiedenis als theosofische wijsbegeerte. Dit moet zo worden uitgevoerd dat het nooit verwordt tot enige soort van controlerende macht. Dit kan worden ondervangen en men kan er steeds op bedacht zijn door voortdurende herhaling en toepassing van het beginsel van eenheid, dat iedere 'mentale controle' van welke aard dan ook strijdig is met de letter en de geest van onze Beginselverklaring en dat, hoewel Loges en enkelingen

informatie, advies en aanwijzingen kunnen en mogen vragen, zij op geen enkele wijze verplicht zijn zich daaraan te houden.

Zij die aan dit beginsel trouw zijn, zullen steeds verenigd blijven, zelfs als ze het er over eens zijn dat ze het oneens zijn, indien de oudere studenten dat standpunt innemen en zelf het voorbeeld geven. Nooit of te nimmer zouden welke van onze gedragslijnen en gebruiken dan ook mogen ontaarden in harde en snelle conclusies betreffende mensen, dingen of werkwijzen. Als we waarachtig en standvastig blijven wat ons doel, streven en lering betreft, zullen we zoveel hulp en advies verschaffen als in ons vermogen ligt aan allen die er mogelijk naar vragen en zullen alle noodzakelijke afspraken zich aanpassen. We hoeven alleen maar voortdurend de *oorspronkelijke lijnen*, die door H.P.B. en W.Q.J. naar voren zijn gebracht, in gedachten en in ons hart te houden, namelijk allereerst EENHEID, als een brandpunt voor geestelijke groei en wederzijdse kracht; STUDIE, zodat een kennis over de Beweging, haar streven, haar Leraren en haar Boodschap verkregen kan worden; WERK, aan onszelf in het licht van die studie en in de eerste en de laatste plaats voortdurend voor anderen.

Al wat ieder van ons geven kan, is Theosofie. We hebben die niet uitgevonden. Zij werd ons gegeven; we vormen een rij en geven haar door, zoals mensen bij branden plachten te doen als ze emmers water doorgaven. Mensen zijn dankbaar jegens degene die het 'water des levens' aan hen doorgeeft, maar 'de doorgever' weet waar die dankbaarheid thuishoort en zegt: "Dank niet mij; dank de Theosofie, zoals ikzelf doe". Zo helpt hij hen en helpt zichzelf om af te raken van het persoonlijke idee. De strijd tegen het 'persoonlijke idee' is een lange en geduchte strijd. Men moet ervoor waken dat het niet voor zichzelf opeist waar *het* geen recht op heeft. Wat anderen denken dat we zijn, dient voor hen als een les met een bedoeling, maar ons ideaal ligt voorbij al het persoonlijke en persoonlijkheden. Het doet er niet toe wat mensen van 'ons' denken, zolang ze maar komen en zonder omwegen Theosofie ontvangen. Er zouden in het belang van de Theosofie steeds meer mensen steeds dichterbij moeten komen — nieuwe eenheden in de groep van Werkers.

De Boodschappers hebben alles wat nodig is nagelaten — voor ons en voor anderen — in de vorm van aanwijzingen; het is aan ons en aan hen de juiste zaken toe te passen op het juiste ogenblik en op de juiste wijze. Sommigen zullen dit misschien ontmoedigend vinden; daarom zien velen uit naar 'orders en instructies' van de Meesters over wat gedaan moet worden. Dit zou niet tot iets goeds kunnen leiden, zelfs indien het mogelijk was, want hoe zouden we kunnen groeien in onderscheidingsvermogen, inzicht en kracht, als we in alles *gestuurd* werden? We zouden slechts automaten zijn en zouden nooit de juiste plaats innemen. Ongetwijfeld helpen Zij alle oprechte mensen door aanpassing eerder dan door sturing; daarom moeten

we hier niet naar uitzien maar voortgaan terwijl we ons beste theosofisch inzicht gebruiken in de vaste overtuiging dat, wanneer ons begrip over de aard van de taak goed is en ons motief zuiver, de juiste manier ons duidelijk zal worden. Dit zal dan de juiste soort leiding zijn, één die tot groei leidt. Ondertussen leven en leren we en moeten niet vergeten, dat Zij en wij in het heden aan het werk zijn voor de toekomst en voor hetzelfde grootse doel. De weg die we aan het afleggen zijn is 'hobbelig', omdat het Karma van ons ras dat soort weg heeft opgebouwd; er bestaat geen andere manier om hulp naar ons ras te krijgen dan door die weg naar best vermogen af te leggen.

De Meesters sturen niet. Zij passen aan. Er waren en er zijn degenen die in feite denken en zeggen: "De Meester zal alles doen". Zij zullen beslist verkeerd lopen doordat ze niet in overweging nemen wat de juiste zaak en de juiste manier is, doordat ze niet alle vermogens die ze hebben gebruiken om de juiste werkwijze en handelwijze te bepalen. Wij stellen ons vertrouwen op de Grote Loge en op de Wet, maar gebruiken de krachten die we hebben naar best vermogen: we weten dat, wat wij niet kunnen doen, dat Zij dat zullen doen als het nodig is. We moeten dit idee uitdragen om voor allen een betere gids te zijn. ❧

Robert Crosbie

